

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištvu (administraciji) in ekspedicijski, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 143.

V Ljubljani, v ponedeljek 27. junija 1887.

Letnik XV.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEČ“

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

velja za Ljubljano pri opravištvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejeman:

Za celo leto predplačan	12 gl.
„ pol leta	6 „
„ četrt leta	3 „
„ jeden mesec	1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejeman za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Opravištvu „Slovenca“.

Stanovanja za delavce.

II.

„Ljub je dom, kdor ga ima, varuje naj ga“, tako so si mislili Ljubljanski delavci, ko so l. 1843. pod Golovcem začeli hiše graditi. Sicer kraj ni nič kaj pripraven, v hrib so morali kopati, da so dobili potreben prostor. Še slabše je bilo gradivo, s katerim so hiše stavili: rudeč peščenec. Ni čuda toraj, da so nekatere hiše tam posebno vlažne; marsikteri gospodar bi premišljal, ali bi na tak prostor postavil domačo živino. Ljudje so po takih stanovanjih mnogim boleznim podvrženi. Hiše po Kurji vasi niso veliko boljše, ker stojé na vlažnih, mokrih tleh. — Nekoliko boljše so pa hiše, ki stojé na nekdanji Trnovski „gmajni“ v opekarskih ulicah. Tam je vzlasti gosp. Podkrajšek sezidal mnogo hiš, sicer ne palač, ampak pritličnih stanovanj. Tla tudi tam niso za stavbo poslopij ugodna, pa so vendar na solne in vetrovom pristopna; poslopja so zidana od opeke. Prav zanimivo je videti, kako v teh ulicah vsako leto vzraste kaka hiša, kjer ima po ena ali po več družin prostora. Nekatere hiše ondi so prav prilične, kakor hiše premožnih vaščanov; toda to nam najbolj ugaja, da

v Podkrajškovih hišah dobivajo delavci stanovanja, sicer ne lepa, a vendar boljše kakor po nekterih hišah v mestu, ker gledajo vendar ljubo solnce. Sploh pa tudi v tem kraju mesta, v Trnovski fari ni posebno primeren kraj, da bi se stavila nova poslopja.

Trnovci in Krakovčani so nekdanj mnogo zaslužili z brodenjem po nekdanj veliko večji Ljubljani. Od Vrhnik do Ljubljane so blago v čolnih vozilih, na Bregu ga razkladali in nakladali. Imeli so mnogo dela in zaslužka, a sedaj je vse drugače. Pridni, zelo pridni so še sedaj, a zaslužka tacega ni več. — V srednjem veku so ljudje tiščali le v zavetišče utrjenih gradov. Stari trg je najstarejši del mesta. Na strmi Rebri pod Gradom so ljudje prej hiše stavili, kakor po Poljanah in Šent-Peterskem predmestji; razmere v mestu so se predrugačile, a hiše so ostale tam, kjer so jih prvokrat postavili. Od tod pride, da hiše stojé na tako neprilicnem kraju, vendar se v Šent-Jakobsko faro reveži radi selijo, češ, tukaj so ceneja stanovanja. Da, a kakošna so ta stanovanja! — Ljubljana ima prihodnost le proti kolodvoru, ob Dunajski cesti in ob cesti v Šmartno. Sedaj tam zidajo vojašnico. Ustanovilo se je društvo, ki hoče ob Dunajski cesti za Bežigradom zidati stanovanja za delavce.

Ako se delajo hiše, kakor se sedaj nameravajo, ne bodo tam stanovali le delavci, marveč tudi nižji uradniki, posebno železnični. Kjer se pa mnogo ljudi naseli, nastanejo tudi razne potrebe za življenje; naseli se bodo potem rokodelci in drugi. To je načrt, ki mnogo obeta; nadejamo se, da bodo gospodje, ki so to misel sprožili, isto tudi izpeljali. Ako pa ondi, t. j. za Bežigradom, postavijo hiše, ni se treba bati talne vode in drugih enakih neprilik. Gotovo bodo tudi vodnjake skopali in dobili „zdravo pitno vodo“ na savskem pesku. — V Ljubljani toliko tožijo o slabi pitni vodi, pa ne razločujejo, kje in zakaj?

Polovica mesta ima nezdravo vodo, druga polovica pa ne. V izkazih o Ljubljanskih vodnjakih smo brali, da so najslabše vode na desnem bregu Ljubljane pod Gradom. Šent-Florijanske ulice, Stari trg itd., to so kraji pod Gradom; voda priteka izpod hriba, ki bi bila že dobra — a pomeša se s

talno vodo (Grundwasser), ki se pa v blatni zemlji ali sploh na ilovici malo kemično spreminja; drugače pa je, ako voda, če tudi talna, leze po belem pesku, kakoršen je n. pr. po Šent-Peterskem predmestji, po Spodnjih Poljanah, sploh takoj na levem bregu Ljubljane. Tam je precej drugačna voda; recimo da nima vseh pogojev, kar se jih zahteva od zdrave vode, pa vendar ni tako slaba, kakor ona, ki se nahaja skoraj po vseh vodnjakih na desnem bregu Ljubljane, kaj pa, da so povsod izjeme. Ako se toraj govori o nezdravem kraju, o nezdravi vodi v Ljubljani, treba je vse: lego, talne razmere itd. v poštev vzeti, da se more potem pravično soditi. — Ako vse to v poštev vzamemo, lahko razumemo, zakaj nekatere kužne bolezni po Ljubljani, ako se izeimijo, hudo razsajajo. Slobodno pa tudi rečemo, Ljubljana je nezdrav kraj le temu, kateri si ne more stanovanja zbrati. Kedar si bodo reveži lahko dobili zdravih stanovanj, potem ne bodo tako hitro umirali in kužljive bolezni ne bodo več tako nevarne. Druge okoliščine, n. pr. zdrava voda in kanalizovanje sicer veliko pomagajo, a to le tistim, ki imajo sicer že ugodna stanovanja. Poglavitna stvar pa so dobra, zdrava in po ceni stanovanja za delavce. — Ljubljana sploh ni nezdravo mesto, le nekateri mestni deli so nezdravi, tam pa bogatini in prepeličarji ne stanujejo. Toraj gospôda, qui bene distinguit, bene docet. Bogatini in premožni si že sami pomagajo, za reveže in delavce naj bode javni oblasti v tem oziru prva skrb.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. junija.

Notranje dežele.

Zadnjič smo sporočili, da pridejo 3. julija ameriški „Sokoli“ v Brno. Ker pa ima ravno isti dan nemški „Schulverein“ národno veselico, prepovedala je Brnska policija javen obhod „Sokolov“.

Znano je, da nekateri poslanci v državnem zboru nameravajo osnovati slovanski klub. Glavni zagovorniki te ideje so Hrvat Vitezić, Slovenec

LISTEK.

Andrej Turjaški, Karlovški general in glasovit junak. (1557—1594.)

(Spisal J. Steklasa.)

(Dalje.)

Le-ta vojska pa se ni naenkrat zbrala, nego je dohajala na odmenjeno mesto zdaj ena zdaj druga, vsled tega pa se tudi ni moglo nič važnega podvzeti; en oddelek te vojske je bil celó hudo tepen. Najpoprej je prispel na Hrvatsko Franjo Nadažd z ogerskimi četami, ktere so zbrali poedini velikaši in plemiči, od kterih so se tudi mnogi sami z njimi podali, kakor Franjo Deršty, Žiga Forgač in Tomaž Nadažd. Ko so prispeli pod Susedgrad, zvedó, da sovražnik nedaleč od Kerestincev pleni in ropá. Franjo Nadažd sklene precej napasti ga s svojo vojsko. Naprej je poslal Fabijana iz Tolne s pešci, a sam je hotel iti od zadej s konjiki. Fabijan se je bil že prepeljal čez Savo na ladijah, ko je prišel naenkrat

Nadaždu ban Bakač naproti, ter mu povedal, da je Turkov mnogo več, nego njegovih, in da naj se z njimi ne spušča v boj, ker bi se mogla zgoditi velika nesreča. Le-ta ga je ubogal. Poklical je nazaj tudi Fabijana, ter se podal proti Zagrebu, kjer je porazmestil vojsko deloma po Griču, deloma po Kapitolu, pa čakal na nove čete, ki so imele priti v njegov tabor. Ob enem je poslal Aleksandra Seneja k generalu Andreju Turjaškemu v Karlovec s prošnjo, da zbere tudi on svoje čete, ter k njemu pride.

Počasi so prihajale nove čete. Prispele so sosedne kranjske plemiške čete pod vodstvom Jurja Kisla Fužinskega (Kaltenbrunskega), deželnega upravitelja zaradi nenavzočnosti deželnega zapovednika (Valvazor XV. 519), potem neke nemške čete pod vodstvom Jurja Gleisbaherja in Dioniza Denka, nadalje banove čete pod vodstvom samega bana in konečno tudi zapovedniki Karlovec, Koprivnice, Križevca itd. s svojimi najemniki. S temi je narastla Nadaždova vojska do 7000 mož.

Nadažd se je čutil zdaj dovolj močnega, ter ni hotel nič več s svojo zbrano vojsko po Zagrebu po-

stavati, ampak je udaril za Hasanom, ki se je ravno vračal proti Banjaluki. Pošlje mu tudi pismo, s katerim ga pozivlje na boj, ako je junak. Dne 17. septembra počaka Hasan Nadažda pri Petrinji, da mu pokaže, da se ga ne boji. Zjutraj tistega dne je namreč opazil Nadažda po bližnjih vrhuncih mnogo Turkov, ki so razgledavali naš tabor. Tudi on je poslal precej 50 konjikov, da naj razgledajo položaj Turkov ter dobro pazijo, kam so se obrnili. Konjiki se kmalo povrnejo ter Nadaždu prijavijo, da so se Turki podali v svoj tabor, ter da je zopet vse mirno.

Ali to je bila za naše samo zanka. Moramo se zares čuditi, kako lahkoverni so bili naši ljudje, da so verjeli takovim glasom, pa da so vse v nemar pustili ter v taboru počivali. Kolikokrat je že Turek naše na tak način premagal in tudi zdaj se mu je to posrečilo. Turki so se bili namreč samo potajili ter so želeli naše na ta način zamamiti, da bodo nepripravni. Ko so opazili, da se jim je ta prevara dobro posrečila, prihrumi h krati več tisoč Turkov nad naše brezskrbneže. Oni so se med tem hitro osvestili, pograbili svoje orožje ter se sovražniku v

Gregorec in Mladočeh Grégr. „Politik“, glasilo Staročehov, dokazuje, da Slovani ne dobé večine v državnem zboru.

Več časa že pišejo nemški listi, da se **Praško** sodišče razdeli v dva oddelka. Posebno liberalni listi tirjajo, da se pravosodje razdeli v češko in nemško.

Ogerska vlada bi rada dobila pravico, da imenuje in prestavlja ogerske škofo. Dunajski nuncij pa je poslal ministru vnanjih zadev pisanje iz Rima, da ogerska vlada nima pravice predstavljati škofov, kakor se je že jedenkrat zgodilo, ako se prej ne dogovori z rimsko stolico. — Ogerske volitve v državni zbor so končane. Vladna večina je dobila 25 novih volilnih okrajev. Zmerna opozicija je zgubila nekaj mandatov, skrajna levica jih je pridobila.

Vnanje države.

Srbski kralj Milan došel je v soboto na Dunaj. Na kolodvoru so ga pričakovali deželni poveljnik FZM. Bauer, deželni predsednik baron Possinger, policijski načelnik baron Kraus, srbski zastopnik na Dunajskem dvoru Bogičević, mnogo članov srbske naselbine in nekteri zastopniki vnanjih držav. Tudi jedna stotnija polka št. 84 z godbo in zastavo je na kolodvoru pozdravila visocega gosta. — Dunajski in madjarski listi bavijo se mnogo s potovanjem kralja Milana na Dunaj in popisujejo potovanje kot veliko politično znamenje. Madjarski listi, v prvi vrsti „P. Lloyd“, skušali so dokazati, da bo novo Rističev ministerstvo v vnanji politiki postopalo sovražno proti Avstriji. Upajmo, da bo kralj Milan osebno razpršil vse dvome avstrijskih državljanov in jim pojasnil položaj v Srbiji, ki je zahteval spremembo vlade. Gotovo je tudi pomenljivo, da so kralja Milana spremili na Dunaj avstrijski zastopnik na Belograjskem dvoru g. Hengelmüller in sekejski načelnik v Garašaninovem ministerstvu, Milan Kristić. — Jovan Ristić se je razgovarjal z dopisnikom „P. Lloyd“ o svojem osebnem stališču proti Avstriji. Ker je ravno ta list najstrastnejše napadal srbskega državnika, hočemo posneti glavne misli dotičnega članka: Nisem ne sovražnik, ne nasprotnik avstrijsko-ogerske države; tudi ne vem, odkod izvirajo ti nazori o meni. Mala država ne more nasprotovati velesili, najmanj pa Srbija, ker se mora ozirati na blagovoljnost vseh velesil, posebno pa na Avstrijo, s katero je zvezana z mnogimi materialnimi koristmi. Ne spominjam se nobenega dejanja, niti besed, da bi mogli tako ostro soditi o moji politiki proti Avstriji. Sklicevati se morem na grofa Julija Andrassy-ja, s katerim osebno občujem že 25 let, in gotovo se bova sporazumela tudi z grofom Kaluoky-jem. Le z baronom Haymerle-jem nisva bila jedina gledé trgovinske pogodbe. Baron Haymerle hotel nam je vsiliti trgovinsko pogodbo na podlagi Pažarevškega miru. Pred sedmimi leti stopil sem iz službe, toda ne iz političnih vzrokov, marveč vsled tega, ker sem hotel skleniti pogodbo na drugačni podlagi. Ne prikrivam svojega prijateljstva do Rusije, kazal sem je vedno očitno. Z vsemi državami moramo v prijateljstvu živeti. Materialne koristi nas vežejo na Avstrijo, idealne na Rusijo. Prejšnje vlade so se v tem oziru mnogo pregrešile, popraviti hočem napake. Avstrijska vlada je nas sama opozorila, da ostanemo v prijateljstvu z Rusijo. Jaz in moji tovariši v ministerstvu se bomo pečali le z notranjimi zadevami Srbije. Preosnovati moramo upravo in vrediti finance. Ristić je tudi pripomnil, da ni nagovarjal kraljice, naj odstopuje v Rusijo. Splošna želja narodova je prisilila kralja, da je poklical drugo ministerstvo na krmilo.

O **Bolgariji** priušaajo listi večkrat neresnična poročila. Te dni so poročali nekteri časniki, da so na povelja majorja Popova in regenta Mutkurova prišli regenta Stambulova in Živkova. Iz Sofije pa se sedaj poroča, da ona vest ni resnična. Gotovo pa je, da regenti in ministri v vseh vprašanjih niso jedini. — Narodno sebranje se v kratkem prične, in vendar še ni znan noben kandidat. Svet je radoveden, kaj bo ukrenilo sebranje. „Plovdiv“, glasilo

zborničnega predsednika, piše, da ni še znano, o čem se bode posvetovalo sebranje. Imenovani list pristavi, da mora biti vesel vsak Bolgar, ker se bo videlo iz obravnave, kako se bo končno rešilo bolgarsko vprašanje. — „Zastavi“ se piše iz Ruščuka, da je major Popov obiskal v Darmstadtu prince Batenberga in mu naznanil željo regentov, naj se vrne v Bolgarijo. Prince Aleksander pa mu je nekda odgovoril, da ne prevzame več bolgarskega prestola. Po deželi vlada velik nered. Narod je obožal, vojake preganjajo iz jednega mesta v drugo; mnogi vojaki zapuščajo svoje polke, ker ne morejo prenašati sedanje vojaške discipline. Iz Djustendila je pobegnilo v Srbijo 20 vojakov, iz Vidina 17. Tudi iz mnogih drugih krajev ubegajo vojaki v gore. Uradniki in častniki ne dobivajo redne plače in očitno grde regente. — Letina v Bolgariji bo letos slaba. Nedavno je toča napravila mnogo škode, zadnje dni pa sta dež in mraz mnogo uničila na polji in v vinogradih.

Ruski listi pozorno zasledujejo obravnave v **francoski** zbornici o vojaških postavah. „Novosti“ pišejo: Rusko občinstvo se zelo zanima za preosnovo francoske vojaške postave. Za Rusijo je v sedanjih razmerah velikega pomena, bo li vojaška postava pomnožila ali zmanjšala francosko armado. Ruski časniki morajo pazljivo zasledovati vojne načrte generalov Boulangerja in Ferrona in jih presojevati z vojaškega stališča. Naši vojaški veščaki presojujejo jako enostransko francosko vojaško vprašanje. General Boulanger ni storil prav, ko je takoj predložil zbornici svoje načrte; prej bi se moral o njih posvetovati vojni svet. — Ker se je mnogo pisalo o odstopu Grévy-ja, predsednika republike, piše „Novoje Vremja“, da tega ni mogel želeli noben pravi Francoz. Grévy ni ničesa storil, da bi moral odstopiti; varuje se skrivnih ovadb, kar Thiers ni storil; ne druži se z nobeno stranko, kakor Mac Mahon. Grévy postopa, kakor vladar. Vsa Evropa ga spoštuje, novi predsednik pa bi si moral še le pridobiti spoštovanje.

Novoimenovani papežev nuncij Rotelli je izročil predsedniku **francoske** republike svoja poverljiva pisma. Pri tej priliki je Rotelli izrazil željo, da tudi v prihodnje ostanemo prijateljske razmere med Francijo in Vatikanom. Grévy mu je odgovoril, da bo nova vlada vedno pospeševala dobre razmere med Rimom in Parizom. — V zbornici se vrše obravnave o vojaški postavi. Škof Freppel je stavil predlog, da se bogoslovci oproste vojaške službe. Ministerski predsednik Rouvier je povdarjal, da morajo bogoslovci in učitelji služiti kot vojaki. S to postavo vlada ne misli nobenega preganjati, pač pa tirja velikost države splošno vojaško dolžnost. Zbornica je potem s 384 glasovi proti 72 zavrgla nasvèt poslanca Lamartinièra, da se bogoslovci in učitelji oproste vojaške službe. Vojni minister Ferron upa po novi vojaški postavi pomnožiti armado za 25.000 mož. Do sedaj so se mnogi bogatini oprostili vojaške službe. — Radikalni listi še vedno pišejo o vzrokih, vsled katerih je moral odstopiti prejšnji vojni minister Boulanger. „Intransigeant“ piše, da so Bismark, Grévy, Ferry in grof Pariški vrgli Boulangerja. Bismark je upal, da prevzame vojno ministerstvo general Saussier, kojega vojne načrte poznajo v Berlinu. — Rouvier vedno strožje postopa proti onim, ki so goljufali pri carini. Sladkorne tovarne morajo vsled goljufij plačati okoli jeden milijon kazni. Večinoma so kaznovani republikanski trgovci in tovarnarji, ki so zvesto podpirali republikanske vlade. Zato mu očitajo njihova glasila, da se naslanja na monarhijsko desnico.

Belgijska vlada letos ne bo še zbornici predložila večjih vladnih predlog o socijalnih vojaških in delavskih razmerah. Poslanci nimajo nobenega pravega veselja do delavskega vprašanja. Pustili bodo vse pri starem, dokler jih zopet delavski nemiri ne vzdramé. Tudi vojaško vprašanje ne napreduje. Posebna komisija se bo posvetovala o osebni vojaški dolžnosti.

Nemci so jako razdraženi vsled odloka ruske vlade proti tujcem, in vendar sami še ostreje po-

stopajo v **Alzaciji** in **Loreni**. Kakor „Temps“ poroča, obsodile so nemške oblasti te dni zopet več oseb na več mesecev ječe.

Na **Bavarskem** so se te dni vršile volitve v deželni zbor. Volilno gibanje je bilo veliko. Zbornica bo imela gotovo drugo podobo. Dosedaj imajo liberalci 76 glasov, pristaši „centruma“ blizo 72. Absolutna večina v zbornici znaša 80 glasov. Ker izid še ni znan, ni še gotovo, bodo liberalci ali konservativci imeli večino v zbornici.

Švicarska zvezna sveta sta dovolila 840.000 frankov za novo orožje topničarstva. Narodni svet je z 60 glasovi proti 22 potrdil novo zvišano carino.

Turški sultan ni še potrdil **angleško-turške** pogodbe gledé Egipta. Angleška zastopnika Withe in Drumond-Wolf sta se mnogo trudila, da pridobita sultana za pogodbo, vendar ima tudi Rusija toliko vpliva, da pogodba v sedanjih oblikah ne bo obveljala. „Riforma“, glasilo italijanskega ministra Crispija, vpraša, kaj pridobé Rusi in Francozi, ako sultan ne potrdi pogodbe. Angleži bi več ne zapustili Egipta. Angleži so v Egiptu vedno pošteno postopali. Če ugovarjate Rusiji in Franciji, bodo Angleži branili svojo čast. Bolje bi bilo, da se sporazumijo vse države. — Italijani bi radi videli, da Angleži zasedejo Egipt, ker podpirajo njihovo politiko v Afriki.

Iz **Carigrada** se poroča, da se je sestavila komisija, ki se bo posvetovala o bolgarskih zadevah. Členi komisije so: Veliki vezir Kiamil-paša, načelnik državnega sveta Arifi-paša, minister vnanjih zadev Said-paša in pravosodni minister Dževdet-paša. Nelidov, zastopnik Rusije, je očital Turčiji, da podpira protirusko politiko v Bolgariji. Prej se morajo umakniti sedanji regenti, potem bo mogoče rešiti vprašanje.

Rusi so zopet storili nov korak v Srednji **Asiji**. Kakor se brzojavno poroča, prišel je oddelek ruske armade v Karategin, da od tukaj prodira v Badakšan. Boharske oblasti so jim neki postavile pot. Ruski poveljnik se je obrnil do emira Abdul-Ahada. Iz ruskega Turkeстана peljete namreč dve cesti v Badakšan; jedna skozi Karategin in ta je sicer krajša ali mnogo težavnejša. Druga pelje skozi Vahan, ki je daljša, toda pripravnejša. Ako emir Abdul-Ahad dovoli Rusom prehod skozi Karategin, stali bodo v desetih dneh pred glavnim mestom Badakšana, Fais-Abadom, kjer vlada Rusom prijazni kan Abdullah. Od Fais-Abada pelje cesta ob reki Amu-Darji v afgansko mesto Balk.

Izvirni dopisi.

Iz **Ljubljane**, 26. junija. Vaš sotrudnik gospod —r. vrgel je v 141. št. „Slovenca“ v članku „Rimsko vprašanje“ misel med svet, naj bi tudi zastopniki slovenskega ljudstva, slovenski poslanci in slovenska mestna in občinska starašinstva skazala sv. očetu Leonu XIII. o priliki zlate maše svojo vdanost s posebno adresno. Pisalcu teh vrstic je ta misel všeč. O priliki zlate maše Pija IX. se je tudi podpisala podobna adresa, a s tem razločkom, da jo je takrat podpisaval ves narod. Kaj lepo bi bilo, če bi tako adresno za petdesetletnico Leonovo podpisali zastopniki naroda in razne narodne korporacije. Naj jih za vzgled nekoliko naštejemo, n. pr.: slovenski državni in deželni poslanci, vsa starašinstva kranjskih mest, trgov in družih občin, odbori raznih družb in društev. Tej adresi pridejale bi se slike nekterih kranjskih mest, trgov in znamenitih krajev, cerkev itd.

Nočemo sicer s tem dotičnemu odboru kaj predpisovati, a mislimo, da je stvar premisleka vredna. Če odbor spozná, da je misel izpeljiva, naj

bran postavili. Dolgo časa, od dveh do sedmih zvečer borili so se hrabro na tej in drugi strani, a še posebno so se odlikovali naši pešci, ter pobili in posekali mnogo Turkov. Ali končno je odločilo večje število Turkov. Nekteri naših vodjev so popustili bojne redove ter začeli bežati, a za njimi vdrla se je vsa vojska. Na begu pa jih prestreže sovražnik ter jih deloma polovi, deloma pa pobije. Vlovljen je bil celó sam Franjo Nadažd. Ako je našemu izvoru verovati (Ortelius redivivus et continuatus str. 129), rešilo bi se bilo od vse vojske samo 78 ljudi, ki so se skrili v neki kapelici ter se pokrili z mrtvaškimi kostmi. Ta vest pa je skoraj neverjetna, kajti na ta način bi bilo od 7000 ljudi palo jih 6000 (razun onih 78), ker je bilo, kakor bomo slišali, vjetih le 1000. Brž ko ne, da ni bila vsa vojska, ki je odšla iz Zagreba, v tej bitki, ampak je en oddelek poslan bil na ktero drugo mesto, da tamkaj sovražnika napade; saj tako v tej bitki ne nahajamo bana z njegovimi četami. Pa tudi Turki niso mogli biti posebno veseli te dvojilive zmage, ker je tudi njih več tisoč ostalo

na bojišči. Ves naš tabor s topovi, orožjem in ostalo bojno pripravo je prišel v turške roke. Plen je znašal 12 topov, 7 bojnih zastav in 1000 sužnjev.

Hasan je precej za tem poslal 300 sužnjev v Carigrad, da proslavijo njegovo zmago. 19. oktobra so jih Turki vodili po Carigradu, ter so jih še navlašč peljali mimo cesarskega poslanca. Spređaj je korakala godba, za njo pa četa, ki je nosila osvojeno orožje, potem vozovi, na katerih je bil natvorjen ostali plen, a končne sužnji: možje, žene, otroci in starčki, ktere so ne gledé na starost, niti na slabost, z batinami gnali, kakor živino. Turki pa so od veselja kričali. Ko se je izvršil obhod, razprodali so jih na trgu, kakor prosto živino. (Zinkeisen. Gesch. d. osman. Reiches III. str. 586.)

Ta sramota in strah pred Turki je tako preplašil krščanski svet, da je cesar Rudolf II. odredil, naj se po nemških, ogerskih in njegovih naslednjih deželah vsaki dan zjutraj, o poludne in zvečer zvoni s zvonom (zvan „turški zvon“), kar bi imelo spomniti kristijane, da molijo za rešitev in zmago kristijanov nad neverniki. Po slovenskih krajih se še

daudanes zvoni v ta spomin zjutraj ob sedmih. Duhovni se molili molitve s prižnice ter iste dali tiskati in med narod razdeliti, da jih moli, ko sliši zvoniti turški zvon. Mati Božja, ktero so Hrvati na svojih zastavah v sliki nosili, klicala se je v teh strašnih časih na pomoč v gorečih molitvah po celi srednji Evropi. Tako velik strah je zavladal po oddaljenih krajih, a kolikošen je potem moral biti v Hrvatski in v slovenskih deželah!

Cesar Rudolf je precej na to sporočil nemškim knezom, da naj se toliko ne obotavljajo, ampak precej pošljejo obljubljeno pomoč na mejo. In zares se nato precej zberó obetane čete, ter se odpotijo v Hrvatsko pod vodstvom nadvojvode Karla Burgavskega. Še le 7. novembra so prispele te čete v Zagreb. Bila sta to dva polka nemških pešcev in 600 konjikov, med kterimi se je nahajala tudi četa prostovoljcev pod vodstvom Sebastijana Montekukulkega, in končno so se pridružile dobrovoljne čete kranjske in štajarske, ktere je vodil grof Lodron. Krištof Hajm je postavil za to vojsko šotore med Savo in Zagrebom, kjer se je tudi nastanila.

potrebno ukrene. Ne dvomimo pa, da bi taka adresa zelo razveselila zlatomašnika Leona XIII.

Iz Ljubljane, 25. junija. Pričakoval sem, da kdo drugi popiše romanje na Tersat. Ker popisa nisem našel, pošljem Vam ga. Mislim, da bo bralce „Slovenčeve“ zanimalo zvedeti, kako se je to romanje godilo.

Mislim, da ne trdim preveč, ako pravim, da je bilo to romanje častitljivo in v resnici spodbudno. Blizu 500 božjepotnikov zasedlo je vozove že v Ljubljani. 11. t. m. ob 1/2 12. odpeljal se je vlak z romarji, ki so prepevali Lavretanske litanije in razne Marijine pesmi. V Borovnici vstopi jih 93. Koliko jih je bilo v Logatecu in Rakeku vstopilo, ne vém. V Postojni pridružilo se jih je več, kakor 150. Prečastiti gosp. kanonik in dekan Postojniški s čast. gosp. kaplanom spremila sta tamošnje romarje do kolodvora in vse prav prijazno pozdravila. Na postaji v Št. Petru pozdravili so romarje čast. gosp. župnik Slavinski in tamošnji gosp. kaplan in duh. oskrbnik Št. Peterski.

Do Št. Petra zadostoval je le jeden vlak; od tukaj do Reke napravila pa sta se zaradi večje varnosti dva vlaka. Ko pridržata vlaka na kolodvor v Reki, Rečani začudeni pogledujejo tako veliko število božjepotnikov. Lepa procesija se je napravila od kolodvora proti Tersatu. Molil se je glasno sv. rožni venec. Ob cesti se je na tisoče Rečanov zbralo in gledalo prizor, kakoršnega niso kmalo videli. Skoraj vsi so se romarjem odkrivali. Od Reke do Trsata je 411 stopnic. Vrh stopnic čakali so Tersatski P. gvardijan v pluvijalu z dvema levitoma, ki so prihajajoče romarje sprejemali z blagoslovljeno vodo. Lepo pritrkavanje iz zvonika samostanske cerkve pozdravljalo je božjepotnike.

Po prihodu v cerkev stopijo prečast. P. gvardijan na prižnico ter pozdravijo romarje. Ker je mnogo prišlih pri tej priliki prvokrat videlo morje, se govornik te prilike poslužijo, ter govorijo o Mariji, ktera nam je varno zavetje, v resnici pravi čoln, kateri nas pripelje v sv. nebo. Po govoru bile so pete litanije Lavretanske. Slišati bi morali častiti bralci, kako navdušeno je prepevalo ljudstvo v Marijinem svetišči! Ni čuda, da so bili navzoči do solz ginjeni. Nato so domači patri in s procesijo došli gg. duhovniki spovedovali do 9. ure zvečer. Zjutraj ob 4. uri pridejo zopet v spovednice. Prav obilno število romarjev je prejelo tu sv. obhajilo.

Ob 9. uri zjutraj pričelo se je slovesno opravilo. Pridigar prične govoriti o svetosti kraja. Ravno tukaj je stala Nazaretska hiša, v kateri je prebivala sv. družina. Prinesena je bila sèm po nevidnih rokah leta 1291. Tu je ostala 3 leta in 7 mesecev, potem pa bila zopet odnesena od nevidnih rok v Loreto, kjer je še sedaj. Svet kraj je Tersat tudi zaradi Marijine podobe, ktera se še sedaj tam časti. Staro sporočilo javlja, da je sv. Luka to podobo slikal. Papež Urban V. so l. 1367. to podobo sem poslali. Na praznik Marijinega rojstva 1715. l. je bila podoba kronana s kronama poslanima iz Rima. Na tem kraju so kristjani veliko milosti zadobili. Tu je kraj čudežev. Ko je bila zgodovina sv. kraja s kratkimi besedami naznanjena, potem začne govornik razjasnovati namen potovanja. Božjepotnikom govornik kliče: v hišo Matere božje ste prišli; v hišo Tiste, ki je tudi prava vaša mati. Prišli ste

Med tem pa je nastopilo deževno vreme in Sava se je razlila po polji tako daleč, da so bili vsi šotori v vodi. Voda odnesla je tudi žitnice, ki so bile postavljene na Savskem bregu in raztrgala most, ki je bil napravljen čez reko. Zatoraj je morala vojska prenesti šotore na griče, ki se razprostirajo med Zagrebom in Susedom, kjer se je en del vojske vtaboril, drugi pa je bil razmeščen po sosednjih vaséh. Med tem pa je trajalo deževno vreme tudi še na dalje, in konečno je nadvojvoda Karol sprevidel, da vojska ne more niti topov voziti niti puške rabiti, in da zatoraj ni mogoče izvesti kakošnega vojnega podvzetja proti sovražniku. On je zaradi tega sklical vojni svet, v katerem so vsi sprejeli njegov predlog, da se namreč za zdaj razpusti vojska, dokler pride spomlad, kadar se bode mogla zopet zbrati in kaj podvzeti. Ko so se vračali, zapadel je tako debel sneg, da je vojska morala pustiti vse vozove na mestu ter si delati pot do doma. Ogerski vojaki, ki so prišli poprej v nekoliko dneh v Zagreb, povrnili so se zdaj komaj v enem mesecu na svoj dom. (Valvazor XV. 519.)

(Dalje pr h.)

po namenu vidnega poglavarja sv. katoliške cerkve, zato govorim o dvojni Materi: o prečisti Materi Mariji, in o skrbni Materi, sv. katoliški cerkvi. Pridigar je posebno razjasnoval, kako po vzgledu presvete Matere Marije sv. Mati katoliška cerkev za svoje otroke skrbi.

Po dokončanem govoru pristopijo prečast. kanonik g. Andrej Zamejic k altarju. Zdaj je bilo darovanje, ktereга so se vsi romarji vdeležili. Na to so g. kanonik darovali sv. mašo z asistencijo. Slovesno opravilo bilo je končano ob 3/4 na 12. Popoldne ob 3. uri so imeli g. kanonik pete litanije. Po litanijah je odhajajoče romarje zopet pozdravljalo lepo pritrkavanje zvonov. Med romarji je bilo tudi 5 duhovnikov: Prečast. gosp. kanonik Andrej Zamejic, čč. gg. Jernej Babnik, Matevž Sitar in o. Jožef Bizavičar in nek duhovni pomočnik z Štajarskega.

Vse romanje se je izvršilo v najlepšem redu in pri najbolj ugodnem vremenu. Tudi po noči ni bilo najmanjšega nereda. Prepevali so romarji Marijine pesmi, molili sv. rožni venec in sv. križev pot. Bog naj blagoslovi romarje! On naj usliši njih prošnje ter naj glavarju sv. cerkve kmalo dodeli zaželjeno prostost.

Iz Idrije, 25. junija. (Birmanje.) Veselja glas čul se je po našem mestu in okolici od nedolžnih otročičev do sivega starčka, ko je naš prečastiti gosp. dekan oznanil nenadoma pri pridigi, da pridejo milostljivi gosp. knezoškof prvo pot v Idrijo birmovat. V veliki zadregi bilo je ljudstvo, kaj hoče vse storiti, da bi najvišjega pastirja spodobno sprejelo. Ali kmalo se je vse potrebno ukrenilo. Z največjim veseljem kinčali so hiše, izobešali cesarske in narodne zastave, delali slavoloke s primernimi napisi, med kterimi je bil sredi mesta najboljši. Postavljali so se po ulicah pripravi maji in tako napravili lepi drevoredi.

Prišel je dan 21. junija, ktereга je vsa Idrija z največjo radostjo pričakovala. Že precej popoldne odpeljali so se naproti do Godoviča c. kr. rudniški predstojnik g. J. Novak s svojim spremstvom ter spoštovani župan g. Štefan Lapajne s svojima svetovalcema gg. Fr. Didičem in Fr. Golitom.

Ob 6. uri zvečer začul se je iz daljave strel, v znamenje, da prevzvišeni gost že prihajajo. O prihodu zvonilo je po vseh cerkvah. Rudarji, veterani z godbo in z njih poveljniki so šli naproti, da se poklonijo prevzvišenemu pastirju. Šolska mladina z učitelji in s svojo zastavo čakala je pred cerkvijo, kjer je mala učenka v beli obleki zahvalila se v imenu vseh birmancev in podala prevzvišenemu lep šopek domačih cvetlic.

Ob 7. uri zvečer predstavljal je c. kr. rudniški predstojnik vse c. kr. rudniške uradnike in potem učitelje in učiteljice Idrijske šole, ktere so škof z lepimi besedami nagovorili ter jim priporočali, naj skrbé, da se otroci na krščanski podlagi izgojajo, ktera edino je sreča vsega življenja.

Zvečer ob 9. uri napravili so čitalnica in rudarji z godbo slovesni obhod pred farovž. Godba in čitalniški pevci so svojo nalogo dobro rešili, za kar so jih knezoškof tudi lepo pohvalili.

Drugi dan se je začela sv. birma ob 7. uri po škofovi maši in je trajala do 11. ure dopoldne. Potem se je pričela procesija, ktero so premil. gosp. knezoškof sami vodili in je ljudstvo najlepši red ohranilo. Nad 200 deklic je v beli obleki potresalo cvetlice pred sv. Rešnjim Telesom. Ob 1/2 2. uri popoldne bila je procesija končana. Pri obedu je svirala c. k. rudniška godba.

Ob 5. uri popoldne nas zapusté prevzvišeni gost. C. kr. okrajni glavar, rudniški predstojnik, rudniški svetnik, g. župan s svetovalcema in veliko duhovščine spremljevalo jih je daleč iz Idrije. Bog živi in ohrani našega prevzvišenega knezoškofa mnogo mnogo let. Naj so nas tudi zapustili, njih besede in opomini ostanejo nam še v spominu.

Naši čitalnični diletantje priredili so o praznovanju rudarskega zaščitnika sv. Ahacija dne 19. junija ob 8. uri zvečer jako izvrstno šaljivo igro v treh dejanjih „Čevljar baron“. — Dne 30. aprila morali so čitalnični diletantje igro „Bisernica“, ktera je bila lansko leto igrana, v občno pohvalo letos ponavljati.

Iz Leskovca pri Krškem, 25. junija. Da se hudega bojimo in branimo, nič novega to ni, tako se povsod po svetu godi; da je pa ljudi in to olikanih in napredovalnih na svetu, ki se dobrot branijo, tega znabiti niste še slišali. Pri nas se ima pošta nastaviti in je tudi razpisana. Nekaj vaščanov je

zoper tako nastanovitev in sicer iz same zamerze do trgovca, ki se je za-njo poganjal. Dotični zoprniki so se obrnili do poštne direkcije in na trgovinsko ministerstvo, pa so povsod propali; svoj žolč zdaj zlivajo v „Slov. Narodu“ štev. 136. Vi možje, ali kaj ste, tudi vaš orjaški vodja bi ne prišel velikokrat v 20 minutah v Krško do pošte, še manj pa nazaj. Ves svet se vam mora smejati, da ste tako modri. „A če že mora pošta biti, mora biti za-se, ne pa sklenjena s trgovino“. Kaj, že veste, kdo bode to pošto dobil? Vsaj mora poštar imeti vednost in preskušnjo, da bode mogel zvesto spolnovati dolžnosti, vse drugo naj vas ne briga. „Imamo slugo, da pošto prinaša.“ Dobro, a kdaj? Vi mu nakladate sto drugih poslov, da prinaša pisma, moko, kruh, meso in kdo vé kaj še poleg zdravil in davkarskih potov! Se li s tem poslom strinja toliko opravil? Gotovo je poštna nastanitev nam vsem všeč, in hvaležni smo c. kr. poštnemu ravnateljstvu, da nam jo je dovolil — če pa vam zoprnikom ni všeč, pa ostanite pri stari pošti. In očitanje poštarju, da se je hvaležnega skazal, ker je prihodnji poštar njegovo bivšo poštarico vzel, je tako bedasto in nepremišljeno, da bolj ne more biti. — Da je pošta blizu, je res, ali je pa tudi preblizu? Zakaj je toliko nabiralnic za pisma po mestih? Vsaj imajo prebivalci večinoma še bližje pošto, kakor mi. Pa počakajmo, da se vam malo kri ohladi, potem bote sami spoznali, da ste nehvaležno in nes pametno ravnali.

Z Dolenjskega, 25. junija. Dan sv. Vida letošnjega leta vpisal bode marsikteri Dolenjec med nesrečne dneve. Omenjeni dan pobila je toča po Trebanjski, Dobrniški, Čateški, sv. Kriški fari in drugod. Vesele nade več tisoč marljivih poljedelcev in vinogradnikov so popoluoma uničene. Kaj lepo je bilo žito, kako gosta mrva in koliko je obetala vinska trta, toda toča je 15. t. m. vse stolkla in uničila! — Zadolženi kmetje so že v mislih lepo izračunili, koliko bodo dolga poplačali ali z žitom ali z vinsko kapljico, a mesto tega trka jim glad na vrata. Po nekterih krajih se še niso zacelile rane, koje je vsekala toča leta 1880, in že letošnje leto donese še hujše! V resnici, da nima naš kmet žive vere, moral bi obupati.

Vsem je pač dobro znano slabo stanje naših gospodarjev, treba je toraj misliti na to, kako bi se jim prišlo na pomoč. Dasi pojde letos našim Dolenjcem jako trda, vendar ne smemo obupati. Po krajih, kjer je na Vidov dan bila toča, ne bodo imeli ne žetve, ne mlačve. Treba je toraj, da jim pomagajo ne le usmiljeni posamezniki, ampak tudi vlada sama.

Dajte nam kruha! klicalo se bode iz tisoč grl. Mar li bi ne bilo umestno, da bi se takoj letos pričela graditi tako dolgo pričakovana dolenjska železnica? Ljudje, kterim se mora tako ali tako pomagati, bi imeli delo ter bi se tako sami preživeli, železnica pa bi bila gotova, toraj dvojni namen dosežen na blagor nesrečnim in državi.

Pomisliti je treba, da prevelika nesreča ne vpliva le na gmotno stanje, ampak tudi na duševno in нравno in to mogoče za več let ali pa za vselej. Misliti si moramo, kako hudo je pri srcu marljivemu kmetovalcu, kateri je prenašal mraz in vročino toliko dni, ko vidi, da mu je nesrečna toča ves njegov trud in imetje ter vse stroške njegove pokončala v malo minutah. Mar li ni mogoče, da ubogi trpin malomaren top postane ter išče potem utehe in tolažbe v pijači? A potem ni le zgubljen on sam, ampak cela rodovina in mogoče tudi več rodovin.

Povzdignite toraj svoj glas, gospodje, ktere vas je volja in zaupanje naroda poklicalo, da zastopate koristi njegove! Vložite tehtno vašo besedo pri slavni vladi, da se usmili ubozih, a marljivih Dolenjcev! Naj se tudi ni mislilo letos ali druga leta na gradnje dolenjske železnice zaradi pomanjkanja denarjev, a toliko rodov se tudi ne more prepustiti poginu, toraj se jim pomagati mora, kakor že; a gotovo je mnogo boljše s zaslužkom povzdigniti zaupanje pri nesrečnih, kakor pa z miloščino jih znabiti (vsaj ne ktere) še bolj potreti.

Slovenci! Ubogi ste in nesrečni, a srca ne zgubite! Nekaj bo že Bog dal, kakor vselej. Komur je Bog premoženje dal, naj se usmili nesrečnežev, plačilo mu ne bode izostalo.

D. M.

Domače novice.

(Presvitli cesar) je daroval za novo šolo v Božakovem 200 gld.

(Mil. knez in škof dr. Jakob Missia) so včeraj sklenili prvo birmansko popotovanje z birmovanjem v Stari Loki, kjer je bilo 668 birmancev. Stara Loka je bila visokemu gostu na čast krasno okinčana s prelepimi slavaloki, venci, napisi itd. Sinoči so Starološki pevci preljubljenemu višjemu pastirju napravili bakljado in jim zapeli več lepih pesem. Danes zjutraj so se podali iz Stare Loke v Crngrob, da ogledajo tamošnjo velikansko in v marsikterem oziru znamenito cerkev, v kateri se je bilo danes zopet iz vseh krajev sorškega polja sošla preobilna množica ljudi. Vrli Ločani so že pred nekimi dnevi jako marljivo popravljali cesto iz Stare Loke v Crngrob, ko so zvedeli, da bodo pri svojem bivanju v Loki mil. knez in škof obiskali slovečo romarsko cerkev v Crngrobu. Danes na večer se škof vrnejo v Ljubljano. Prihodnje popotovanje pričnó z birmovanjem v Kamniku okoli 11. julija.

(Za pokojnega cesarja Ferdinanda) bodo imeli jutri ob 10. uri mil. knez in škof v stolnici slovesno črno sv. mašo, ktere se bodo vdeležili razni državni, deželni in mestni uradi in vojaštvo.

(Marijina bratovščina) je kupila hišo št. 6. v Hrenovih ulicah od magistratnega komisarja g. J. Tomca za 5000 gld.

(Ciril-Metodova podružnica za Šent-Jakob. in Trnovsko mestno faro) v Ljubljani je imela občni zbor, kakor napovedano, včeraj ob 6. uri na Virantovem vrtu. Z odborom vred se je zbralo mnogo občinstva vseh stanov; najbolje pa je bil zastopan meščanski stan, tisti stan, ki prav za prav vse živi, javno mnenje zastopa in v ustavnem življenju določuje. Otvoril je sejo odvetnik g. dr. Papež s primernim nagovorom. Poročala sta potem mestna kaplana čč. gg. Andrej Karlin in Ant. Žlogar. Ker nam je natančno poročilo obljubljeno, opomnimo danes le toliko, da je občinstvo pazljivo poslušalo navdušene besede častitih gospodov govornikov; nas pa je najbolj veselilo, videti, v kaki lepi slogi delujejo pri tem društvu narodnjaki svetnega in duhovskega stanú. Dokler bode ta sloga vladala, ni se nam bati, da bi narod propal. Lep vzgled sloge med duhovniki, ki v cerkvi besedo Božjo oznanjujejo, in svetno gospodo, ki se prišteva med razumnštvo, vuema tudi narod, ki se zaradi vsakdanjih skrbi ne more pečati toliko s svetovnimi razmerami, za svoj materni jezik, ter se tako uči samega sebe in svoj rod spoštovati in ceniti. Dolžnost merodajnih gosp. pa je, dajati poslušalcem zdrave in tečne hrane, ki ljudstvo povzdiguje in blaži v нравstvenem oziru. Z veseljem pozdravljamo toraj delovanje Ciril-Metodove družbe, ki ima namen, ohraniti slovenskemu ljudstvu vero katoliško in materni jezik, kakor je to po „Slomškovih“ besedah prav toplo in živo razlagal in priporočal g. A. Karlin. — Vreme je sicer proti 8. uri nekako pretilo zborovanju pod milim nebom, a kmalu se je zvedrilo. Naj nam bode to nekako podoba našega delovanja; ne vstrahimo se zaprek, dočim vsaka stvar hoče imeti požrtvovalnega delovanja; ako tega ni, ne more biti napredka.

(Trgovinska in obrtniška zbornica) imela bode dné 28. junija zvečer ob 6. uri v mestni dvorani sejo s tem dnevnim redom: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo o delovanju. 3. Poročilo o volitvi zvedencev, kateri bi pregledovali stroje v predilnicah. 4. Poročilo zadevajoče vpis firme nekega trgovca z lesom. 5. Poročilo o tržnem redu in tržni tarifi za somnje v Moravčah. 6. Poročilo o prošnji za preložitve okrajne ceste Vagenšperk. 7. Poročilo o načrtu telegrafske postaje v Krški vasi. 8. Poročilo o pravilih mesarske zadruga v Ljubljani. 9. Poročilo o prošnji za postajico v Preserje. 10. Poročilo o preložitvi enega somnja v Žireh. 11. Ali je „luter“, melisovec in Hofmanove kapljice šteti med opojne žgane pijače?

(Stoletnico vstanovljenja fare) bodo 29. t. m. obhajali v Blagovici, kjer bo ta dan ob enem cerkveno žegnanje.

(Rimski grob.) V petek so našli ob Tržaški cesti drug rimski grob, dolg 2-6 metra. Gospod župan je postavil stražo pri grobu, da ga ponoči ne pokvarijo ljudje, kakor prvega, ker so upali najti v njem zaklad. V soboto dopolne so dvignili najprej 25 stotov težki pokrov pod vodstvom stavbenega

podjetnika g. F. Zupančiča. Grob (sarkofag) je bil poln vode, v kateri se je videla glava z dobro ohranjenimi zobmi. Drugi deli okostnice so ležali v blatu. Vse dele so pobrali iz blata, da jih zopet zložé in razstavijo v deželnem muzeji. V sarkofagu so našli tudi dve steklenici za solze. Strokovnjaki trdijo, da so ti grobi iz 4. stoletja p. Kr.

(Razpisani službi.) Na mestni deklški šoli v Ljubljani je razpisana služba podučiteljice. Plača 500 gold., prošnje do 25. julija. — Služba pristava je razpisana pri deželnem sodišči v Celovci, prošnje do 7. julija.

(Dve nesreči.) Iz Starega Loga se nam piše: Zopet se je 21. t. m. povrnila huda nevihta v naše že tako čutljivo udarjene kraje. Vsula se je toča; strelni sopuh podrl je cerkovnika Antona Berčiča, brata ondašnjega g. župnika, ob tla. Tudi v sosednjih Hinjah razsajala je silna nevihta. Treskalo je, da je bilo groza — in je strela tudi ubila vaškega pastirja. „Čujte — ker ne veste ne ure, ne dneva...“

(Tržaške novice.) Veselica vseh tržaških društev bo 3. julija v prostorih slovanske čitalnice. — Trtne bolezní se prikazujejo tudi na Primorskem. Pri Kopru so zasledili trtno uš, na Goriškem pa se širi peronospera.

(Pleteniško šolo) bodo odprli v Železni Kapli na Koroškem 1. septembra t. l. Občina bo sama preskrbela potrebne prostore, kurjavo in svečavo. Za šolo so darovali: Presvitli cesar 500 gold., Celovška hranilnica 500 gold., deželni zbor 300 gld., obrtniška družba 200 gold.

(Iz Zagreba): Rektorjem vseučilišča je imenovan profesor modroslovja g. Nadko Nodilo. — Hrvatski ban bo v Budimpešti nasvetoval, da se definitivno odstavi dosedanji župan, dvorni svetovalec Badovinac. — Vihar zadnjih volitev se ni še poleg. V Popovači so zaprli okoli sto oseb. V Bistri so bili neredi; zaprli so nekaj oseb. V Kostajnici so se sprijeli prebivalci s žandarji; trije so mrtvi, več ranjenih.

Telegrami.

Dunaj, 26. junija. Prestolonaslednik Rudolf se je vrnil iz Londona in je popoldne obiskal grofa Kalnokyja.

London, 27. junija. „Morningpost“ poroča: Grof Montebello je pretil Turčiji, da Francija pretrga ž njo diplomatsko zvezo, ako potrdi znano pogodbo z Anglijo; Francija bo v tem slučaju tudi odločno ponovila svoje zahteve glede varstva sv. krajev. Rusija je v sporazumljenji z Francijo tirjala vsled položaja v Bolgariji in Egiptu odškodovanje proti Erzerumu. Turčija je vprašala nato angleško vlado, more li pričakovati zdatno rešitev pogodbe glede Cipra, ako potrdi egiptovsko pogodbo. Odgovor se še ni odposlal.

Bruselj, 26. junija. „Nord“ poroča, da je ruska vlada opomnila Rističa, naj ne izzivlje avstrijsko-ogerske države.

Umrli so:

25. junija. Leopold Lingg pl. Linggenfeld, e. k. major v pok., 66 let, Frane Jožefa cesta št. 7. spridenje črev.

V bolnišnici:

21. junija. Marija Janša, dekla, 25 let, Variola. — Karol Potočnik, inženir, 44 let, jetika.

22. junija. Marija Goste, gostija, 68 let, pljučnica.

23. junija. Jurij Črne, gostič, 67 let, Marasmus.

Tujci.

24. junija.

Pri **Mattcu**: Janez Salzer, e. k. ministerijalni svetnik, z Dunaja. — Schmidtberger, Lüd, Schmiedel, Fieng, Havelka, Heinrich in Krečmann, trgovci, z Dunaja.

Pri **Stona**: F. Neumann, trgovec, iz Draždan. — Dr. pl. Viktor Pflügel, železnični glavni nadzornik, z Dunaja. — Martin Hassfurth, tovarnar, z Dunaja. — Bundialek, Werner in Huber, trgovci, z Dunaja. — Oto Müller, trgovec, iz Zgo-releca. — B. Werner, uradnik, iz Češkega. — pl. K. Čekuš, k. predsednik nadsodnije, iz Zagreba. — Kropaček, e. k. polkovnik, iz Zagreba. — Frane Prohaska, e. k. nadporočnik, iz Zagreba. — Frane Schanta, logar, iz Češkega. — J. Jaschke, trgovec, iz Terbovelj.

Pri **Južnem kolodvoru**: Schweyer, Mayer in Wernig, tovarnarji, iz Monaka. — Jakob Schware, e. k. uradnik, z soprogo, iz Češkega. — Peter Schmilzen, zasebnik, iz Koroškega. — Janez Streicher, uradnik mornarice, iz Titela. — Gentilomo in Heslup, trgovca, iz Trsta.

Pri **Avstrijskem caru**: J. M. Rovetz, zasebnik, iz Kranja. — Frane Bizjak, posestnik, iz Sežane.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
25.	7. u. zjut.	739.52	+20.0	sl. sever	jasno	0.00
	2. u. pop.	737.74	+26.4	sl. zap.	"	
	9. u. zveč.	736.94	+20.0	sl. jzap.	"	
19.	7. u. zjut.	735.72	+20.4	brezv.	jasno	0.10 dež
	2. u. pop.	733.24	+26.8	sl. jzap.	del. jasno	
	9. u. zveč.	732.54	+19.2	brezv.	oblačno	

V soboto krasen dan. V ndeljo zjutraj jasno, okoli poludne oblačno, soparno, proti večeru nekoliko dežja. Srednja temperatura obeh dni 22.1° in 22.1° C., za 3.3° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

27. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 20 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 55 "
4% avstr. zlat. renta, davka prosta	112 " 50 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 90 "
Akcije avstr.-ogerske banke	883 " — "
Kreditne akcije	283 " 10 "
London	126 " 55 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 03 "
Ces. cekini	5 " 95 "
Nemške marke	62 " 17 1/2 "

Zahvala.

Vsem, ki so mojo nepozabljivo hčer

Antonijo

spremili tako mnogobrojno k zadnjemu počitku, posebno prečast. duhovščini, darovalcem vencev, nosilcem vencev, gg. pevcem za milo petje, izrekam najiskrenejšo zahvalo.

JEŽICA dné 25. junija 1887.

Ignacij Cunder.

Stenografi

(1)

za slovenske in nemške razprave v prihodnjem deželnem zboru Kranjskem se vsprejmó z dobrimi pogoji. Za to oglasiti se je pri tajništvu deželnega odbora do konca avgusta 1887.

Književna novost!

V M. Gerberjevi založbi v Ljubljani izšla je ravnokar knjižica pod naslovom:

Pripovedke za mladino.

Poslovenil J. Markič.

Knjižica obsega dvanajst jako vabljivih, za mladino od 8. do 11. leta nabranih pripovedek, mej njimi: „Zabji kralj“ ali „Železni Henrik“, „Marijin otrok“, „Zvesti Ivan“, „Dobra kupčija“ itd.

Cena knjižici je naslednja: mehko vezana 16 kr., trdo vezana 24 kr., s pozlačenima platnicama 32 kr., okusno v platnu vezana 45 kr., po pošti 5 kr., več.

Dobiva se po isti ceni po vseh bukvarnah.

Poštné zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomesto vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovce preko Domžal vsak dan ob 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 5. uri 25 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.